

Les balances canten

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Octubre Centre de Cultura Contemporània.
Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Carrer de l'Almudaina, 8 entresòl-
dreta. 07001-Palma de Mallorca.
Telèfon i Fax: 971 720 763.

Adreça d'Internet:
http://www.eltemps.cat

Correu electrònic: eltemps@eltemps.net

Subscripcions: 902 131 025.
subscriptions@eltemps.net

Edita: Edicions del País Valencià, SA.
Editor: Eliseu Climent.

Director: Àlex Milian.

Coordinador: Jaume Monzó.

Redacció de València: Núria Cadenes, Víctor Maceda,
Violeta Tena i Rosa Serrano (*documentació*).

Redacció de Barcelona: Enric Rimbau (*cap de redac-*
ció), Gemma Aguilera, Lluís Bonada, Xevi Camprubí i
Gemma Morales (*secretària de redacció*).

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Jordi Badia (*correcció lingüística*), Vanessa
Prieto (*maquetació i gràfics*).

Rubrics: Francesc-Marc Àlvaro, Sebastià Alzamora,
Oriol Amat, Joan-Anton Benach, Xavier Bru de Sala,
Toni Canyís, Muriel Casals, Josep M. Colomer, Agustí
Colomines, Martí Domínguez, Fabià Estapé, Jaume
Fàbrega, Llibert Ferri, Josep Gifreu, Àlex Gorina,
Manuel S. Jardí, Alfons Llorenç, Julio A. Manez,
Glòria Marcos, Joan Marí, Ricard Mas, Andreu Mas-
Colell, Joan F. Mira, Joan Nebot, Roger Palà, Marta
Pessarrodona, Josep Ramoneda, Jordi Riba, Ferran
Sàez Mateu, Francesc Sanuy, Jordi Solà, Josep Maria
Terricabras, Ramon Tremosa, Vicenç Villatoro, Xavier
Vinader.

Corresponsals: Tomàs Alcoverro (*Beirut*), Mònica
Bernabé (*Kabul*), Pau Bori (*Belgrad*), Natàlia Boronat
(*Moscou*), Jordi Carreras (*Nova York*), Ferran Casas
(*Madrid*), Macià Claramunt (*Castelló*), Miriam Díez
(*Ciutat del Vaticà*), Joan Lluís Ferrer (*Eivissa*), Carla
Fibla (*Rabat*), Ricard González (*Washington*), Joan
Antoni Guerrero (*Andorra*), Pere Habet (*Catalunya*
Nord), Victòria Jiménez (*Londres*), Octavi Martí
(*París*), Iris Mir (*Pequin*), Jordi Miró (*Brussel·les*),
Jordi Mumburú (*Roma*), Federico Rivas (*Buenos Aires*),
Anna Sàez (*Lleida*), A. V. Santamaria (*Alacant*), Gemma
C. Serra (*Berlin*).

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés,
Albert Balanzà, Oriol Bohigas, Violeta Camarasa, Joan
Canela, Alexandre Carbó, Roser Carol, Borja Català,
Antoni Castel, Alfons Cervera, Eliseu T. Climent, Joan
Colomer, Joan Corbera, Oriol Cortacans, Martí Crespo,
Miquel Àngel Díaz, Daniel Díez Esculies, Júlia Esbert,
Enric Faura, Laia Fernández, Carles Gàmez, David
Garrido, Roser Gasol, Salva Giménez, Pere Gimferrer,
Dani Gómez (*País Basc*), Andreu Gomila, Gani Jakupi,
Josep Enric Llebot, Roger Mateos, Rossanna Melià, Joan
M. Oleaque, Pelai Pagès, Óscar Palau, Cèsar Palazuelos,
Juli Peretó, Carles Pont, Cristina Simon, Lluç Soler, Eva
Tarragona, Jordi Tejel, Àlvar Valls, Sergi Vicente.

Assessor editorial: Salvador Cot.

Traductors: Guillem Soler (*alemany, anglès i francès*).

Col·laboradors gràfics: ACN, Agència Efe, Tina
Bagué, Joan Celià, Fer, Rafa Gil, José Luis Iniesta,
Vicente A. Jiménez, Salvador Llosà, Glòria Matamala,
Toni Payà (*portada*), Jordi Play, Prats i Camps.

Disseny: Vanessa Prieto.

Disseny de la capçalera: Enric Satué.

Disseny de la portada: Toni Payà.

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).

Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido i Eva Hernández
(Barcelona). Tel.: 932 384 262. Margalida Mateu
(Palma). Tel.: 971 720 763

Subscripcions: Susanna Alacreu

Administració: Pilar Martí, Assumpció Palau i Quica
Sena.

Fotomecànica i impressió: Signo Gráfico S.L.

Alboraia (Horta).

Dipòsit legal: V-853-1984.

*Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap
mitjà: mecànic, fotoquímic, electroòptic, magnètic, de fotocòpia,
ni de cap altra mena, sense permís de l'editor*

La publicació oficial de les balances fiscals ha arribat, finalment, i confirma tots els estudis i projeccions que s'havien calculat des dels Països Catalans en el sentit que Catalunya, el País Valencià i les Illes contribueixen força al benestar de la resta de l'estat –exceptuant el País Basc i Navarra, que gaudeixen d'un concert econòmic que els singularitza.

El cas més flagrant és el de les Illes Balears, que tenen un saldo negatiu del 14,2 % del seu PIB, una “solidaritat” més que exagerada amb Espanya si tenim en compte que la solidaritat que s'exigeix als estats del món desenvolupat respecte als del tercer món –i que els primers miren de no complir– és del 0,7 %, vint vegades inferior, i que l'espanyol no és un estat subdesenvolupat. La balança de Catalunya estaria descompensada en un 8,7 %, que en termes absoluts seria de 14.807 milions d'euros, i la del País Valencià, en un 6,4 % (5.575 milions). Després dels Països Catalans, Madrid apareix com la gran solidària de l'estat, però ja és conegut que en el plateret d'inversions de la balança madrilenya no s'hi col·loquen els diners destinats a aquells equipaments (ministeris, centres d'art estatals, etc.) considerats col·lectivament espanyols i no específicament madrilenys. Per contra, el sol fet de ser capital afavoreix que a Madrid es concentren les seues socials de moltes empreses privades –incloses grans empreses privatitzades pel mateix estat, és clar– que paguen els seus impostos a Madrid –i que, per tant, engreixen el seu PIB.

El concepte de solidaritat que alguns esgrimeixen per mantenir les balances tal com estan és injust amb els qui aporten més diners i poc eficient per fer créixer la competitivitat dels qui en reben, ja que n'anestesia l'economia.

El Ministeri d'Economia ja s'ha manifestat contrari a vincular aquestes xifres a la negociació del sistema de finançament, però això no té cap lògica ni legal ni política ni econòmica. En primer lloc, perquè el govern espanyol està obligat per llei a la reforma del finançament, com a mínim en els casos en què l'Estatut així ho estableix, com ara el català. En segon lloc, perquè l'estat no pot significar eternament un llast per a les economies més consolidades i més actives. És clar que Catalunya ha perdut pes proporcional en les xifres globals de l'economia espanyola. Això evidencia que la resta de territoris es van equiparant als bons resultats catalans –com als valencians o als illencs–, però també que el Principat té més dificultats per enlairar-se. Ara que la crisi comença a fer-se notar, és fonamental que l'estat doni aire a Barcelona, València i Palma, i que les economies emprenedores puguen tirar endavant. L'opció contrària és arriscada per al mateix estat.

Als nostres lectors

A la Universitat Catòlica de València s'imparteix des de fa dos anys una carrera de medicina, el títol de la qual està reconegut per la Generalitat Valenciana, però no pel Consell d'Universitats de l'Estat –que té la competència per fer-ho. L'Església valenciana creu en Francesc Camps per sobre de totes les coses. I no és fe cega: gràcies a ell, l'assignatura d'educació per la ciutadania, que els bisbes tant odien, serà impartida en anglès –que no és llatí, però ja va bé–; al costat de la Ciutat de les Ciències s'edificarà l'església dels Màrtirs –per compensar– i l'esmentada carrera de medicina se centra en l'ètica i la deontologia professional.

Però no tot són bones noves. L'ortodox –però catòlic, apostòlic i romà– arquebisbe de València, Agustín García-Gasco, ja fa dos anys que va presentar la seua dimissió (obligada als setanta-cinc anys) i el papa Benet XVI, que ha anat endarrentant la decisió, podria decidir el seu relleu aquest estiu. Si Camps vol.

Àlex Milian
amilian@eltemps.net